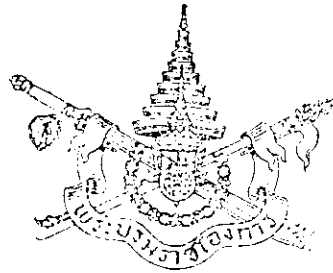

เล่ม ๕๘ หน้า ๕๗ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๔๘๔

พระราชบัญญัติ
วางระเบียบการเข้าไปในเขตต์ท้องที่บางแห่งในดินแดน
ที่ประเทศไทยได้คืนจากประเทศฝรั่งเศส

พุทธศักราช ๒๔๘๔

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐)

อาทิตย์ทิพอาภา

พต. อ. พิษยนทรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๒๗ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๘๔

เป็นปีที่ ๘- ในรัชกาลปัจจุบัน

วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ หน้า ๕๕๘

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรวางระเบียบการเข้าไปในเขตต์ท้องที่บางแห่ง ในดินแดนที่ประเทศไทยได้คืนจากประเทศฝรั่งเศส เพื่อความปลอดภัยและผาสุกแห่งสาธารณชน

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวางระเบียบการเข้าไปในเขตต์ท้องที่บางแห่งในดินแดนที่ประเทศไทยได้คืนจากประเทศฝรั่งเศส พุทธศักราช ๒๕๕๔”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงาน” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งขึ้นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้หน้าที่รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในดินแดนที่ประเทศไทยได้คืนจากประเทศฝรั่งเศสตามอนุสัญญาสันติภาพระหว่างประเทศไทยกับฝรั่งเศส

เล่ม ๕๕ หน้า ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๕

ซึ่งได้มีการ แลกเปลี่ยนสัตยาบันกัน เมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔ นั้น เมื่อกระทรวงมหาดไทยพิจารณา เห็นเป็นการสมควรวางระเบียบการเข้าไปในเขตต์ท้องที่ได้ ให้มีอำนาจประกาศเขตต์ท้องที่นั้นๆ เป็นเขตต์ท้องที่ที่กำหนด ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕ เมื่อได้มีประกาศกำหนดเขตต์ท้องที่ตาม มาตรา ๔ แล้วบุคคลผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตต์ท้องที่ที่ กล่าวนั้นก่อนวันที่ ๕ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔ ไม่ว่า จะมีสัญชาติใด ถ้าจะเข้าไปในเขตต์ท้องที่นั้น จะต้องปฏิบัติ ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ และตามบทบัญญัติ ของกฎกระทรวงซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักร แต่อยู่ นอกเขตต์ท้องที่ที่กำหนด ไม่ว่าผู้นั้นจะมีสัญชาติใด ถ้าจะ เข้าไปในเขตต์ท้องที่ที่กล่าวนี้ ไม่ว่าจะเข้าไปเพื่อท่องเที่ยว เพื่อตักน้ำดื่ม หรือเพื่อการอื่นใด จะต้องได้รับอนุญาต จากเจ้าพนักงานก่อนจึงจะเข้าไปในเขตต์ท้องที่นั้นๆ ได้ และ เมื่อไปถึงยังท้องที่ที่ได้รับอนุญาตให้เข้าไปต้องไปรายงานตน ต่อสถานีตำรวจแห่งท้องที่นั้นภายในกำหนดเวลา ๔๘ ชั่วโมง นับแต่เวลาที่เข้าไปถึงท้องที่นั้น

ภาค
มาตรา
ที่ได้
แนบ

มาตรา ๗ ผู้ซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรเพียงชั่วคราว เมื่อได้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง และได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรได้แล้ว ถ้าประสงค์จะเข้าไปในเขตต์ท้องถิ่นที่กำหนด ให้เข้าไปได้ แต่ต้องแสดงหนังสือสำคัญประจำตัวซึ่งแสดงว่าได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรชั่วคราวได้ต่อเจ้าหน้าที่เมื่อขอดู

ภาค
ที่
ที่

มาตรา ๘ ผู้ซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักร และไม่เคยมีภูมิถิ่นอาศัยอยู่ในประเทศไทยมาก่อน ถ้าประสงค์จะมีถิ่นที่อยู่ในเขตต์ท้องถิ่นที่กำหนด จักต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานก่อน จึงจะเข้าไปในเขตต์ท้องถิ่นที่กำหนดนั้นได้ และเมื่อไปถึงท้องถิ่นที่ได้รับอนุญาตให้เข้าไป ต้องไปรายงานตนต่อสถานีตำรวจแห่งท้องถิ่นที่กำหนดเวลา ๔๘ ชั่วโมง นับแต่เวลาที่เข้าไปถึงท้องถิ่น ทั้งนี้ผู้นั้นจักต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองให้ถูกต้องอีกด้วย

ข
จะ
เว

มาตรา ๙ ใบอนุญาตที่กล่าวนี้ เป็นใบอนุญาตเฉพาะตัว ห้ามมิให้ผู้อื่นนำไปใช้ ใบอนุญาตนี้มีลักษณะ อายุ และเงื่อนไขตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

ค
๕
น
ง

เล่ม ๕๘ หน้า ๖๑ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๔๘๕

มาตรา ๑๐ ถ้าผู้ที่ได้รับอนุญาตให้เข้าไปในเขตต์ท้องที่ที่กำหนด เมื่อเข้าไปแล้วประพฤติตนไปในทางที่ไม่ยังความปลอดภัยและความผาสุกแก่สาธารณชน ให้คณะกรรมการอำเภอแห่งท้องที่มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นออกจากเขตต์ท้องที่นั้นภายในระยะเวลาไม่เกิน ๑๕ วัน

ผู้ที่ถูกสั่งเช่นนี้อาจอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการอำเภอไปยังข้าหลวงประจำจังหวัดแห่งจังหวัดซึ่งเขตต์ท้องที่นั้นขึ้นอยู่กับได้ภายในเวลา ๔๘ ชั่วโมง นับแต่เวลาที่คณะกรรมการอำเภอมีคำสั่ง ในขณะที่รอคำวินิจฉัยของข้าหลวงประจำจังหวัดให้หยุดการบังคับตามคำสั่งของคณะกรรมการอำเภอ

คำวินิจฉัยของข้าหลวงประจำจังหวัดเป็นอันเด็ดขาด

มาตรา ๑๑ บทบัญญัติเกี่ยวกับการได้รับอนุญาตก่อนจึงจะเข้าไปในเขตต์ท้องที่ที่กำหนดได้ และบทบัญญัติเกี่ยวกับการรายงานตนนั้นไม่ใช้บังคับแก่

๑. บุคคลที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตต์ท้องที่ที่กำหนดก่อนวันที่ ๕ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๘๕

๒. บุคคลซึ่งเดินทางเข้าไปตามคำสั่งของราชการ หรือที่ได้รับอนุมัติจากทางราชการตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยจะได้วางขึ้นไว้

ม ๒๔๘๘

ได้ห้องที่
ยังความ
รมการ
ที่ห้องที่

อำเภอ
นั้นชั้น
เมการ
ระจำ
กอ

นจึง
วกับ

ก่อน

อยู่ที่
ไทย

วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๔๘๘ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ หน้า ๕๖๒

๓. บุคคลซึ่งรัฐบาลต่างประเทศได้แจ้งแก่รัฐบาลไทย
ตามระเบียบแล้วว่า มาในราชการของรัฐบาล และครอบครัว
ของบุคคลดังกล่าวนี้

มาตรา ๑๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๘
หรือมาตรา ๑๐ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อย
บาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษา
การให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎ
กระทรวงแต่งตั้งเจ้าพนักงาน และกิจการอย่างอื่นเพื่อปฏิบัติ
การให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
แล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี